

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Cb/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201327
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718201327.8

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36 442 151, so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, proti žalovanému: DTnet Detva s.r.o., IČO: 46 079 386, so sídlom M. R. Štefánika 65, 962 12 Detva, zast. JUDr. Ladislavom Faludim, advokátom so sídlom 9. mája 20, 985 59 Vidiná, o zaplatenie 601,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 19Cb/13/2018-239 zo dňa 23.11.2018 sa dopĺňa týmto výrokom:

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen dňa 23.11.2018 rozhodol rozsudkom tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 395,13 Eur a nahradiť mu trovy konania v rozsahu 31,46 %.

2. Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

3. Podľa § 225 ods. 3 CSP, doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhoví návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

4. Nakoľko na pojednávaní dňa 23.11.2018 súd nerozhodol o celom predmete konania (o zvyšnej časti žaloby), súd dňa 14.12.2018 dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, ako je v jeho výrokovej časti uvedené.

5. Podľa § 1 ods. 7 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č 292/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (Vyhláška MH SR) k škode vypočítanej podľa odseku 1 sa pripočítajú nevyhnutné náklady prevádzkovateľa sústavy spojené so zisťovaním a s odstránením neoprávneného odberu elektriny.

6. Predmetom žaloby okrem priznanej časti nároku na zaplatenie vzniknutej škody 395,13 Eur boli aj náklady spojené so zisťovaním a odstránením neoprávneného odberu elektriny (Zisťovací poplatok) v zmysle (§ 1 ods. 7) vyššie cit. Vyhlášky MH SR v celkovej čiastke 206 Eur (administrácia zákazky v systéme MOP 4 Eur, riešenie OM - MOP 187 Eur a osobná autodoprava 15 Eur). Predmetné náklady podľa žalobcu vyplývajú zo schváleného Cenníka nákladov spojených so zisťovaním a odstránením neoprávneného odberu elektriny pre rok 2016 platné od 01.01.2016 (ďalej len ako „Cenník“). V súvislosti so Zisťovacím poplatkom žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline (sp.zn.

7Co/89/2013 a sp.zn. 6 Co/42/2012), v ktorých súd opakovane konštatoval, že náklady, ktoré žalobcovi vznikli, naozaj reprezentujú reálne vzniknuté náklady ako to má na mysli § 1 ods. 7 Vyhlášky MH SR. Žalovaný popieral právny dôvod ako aj výšku nároku žalobcu, vrátane paušálne stanovených nákladov na zisťovanie neoprávneného odberu.

7. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobca svoj nárok na zaplatenie nákladov (206 Eur) v zmysle § 1 ods. 7 Vyhlášky MH SR v spore nepreukázal. Podľa názoru súdu tieto v spore uplatnené náklady paušálnym spôsobom v zmysle Cenníka nepreukazujú skutočne vynaložené náklady žalobcu na zisťovanie neoprávneného odberu. Cenník je v zásade jednostranný úkon (listina) žalobcu a nemôže žalovaného zaväzovať bez vzniku zmluvného vzťahu medzi ním a žalobcom, pri ktorom by žalovaný súhlasil s obsahom práv a povinností vyplývajúcim z tohto Cenníka. Cenník teda bez existencie zmluvného vzťahu so žalobcom nemôže žalovaného voči žalobcovi zaväzovať a žalobca si nemôže od žalovaného uplatňovať nároky z tohto Cenníka. V danom prípade medzi žalobcom a žalovaným zmluvný vzťah týkajúci sa miesta neoprávneného odberu elektriny nevznikol. Predpokladom priznania nárokov podľa § 1 ods. 7 Vyhlášky MH SR je nevyhnutnosť vynaložených nákladov, ktorú nevyhnutnosť a faktické vynaloženie nákladov musí žalobca preukázať. Ad absurdum by si žalobca mohol stanoviť Cenník, kde by paušálne náklady na zisťovanie neoprávneného odberu mohli byť vo výške desiatok tisíc eur a tento Cenník by mal byť záväzný pre neoprávneného odberateľa. Súd žalobcu v priebehu sporu opakovane vyzýval na predloženie dôkazov o vzniku nevyhnutných nákladov. Žalobca však uviedol, že okrem Cenníka nedisponuje inými relevantným dokladmi, preukazujúcimi skutočnú výšku vynaložených nevyhnutných nákladov pri zisťovaní neoprávneného odberu a že Cenník bol byť vypracovaný vzhľadom na štandardný postup a ceny pri zisťovaní neoprávneného odberu, pričom v zásade odráža aj „človekohodiny“ potrebné na predmetné úkony. Cenník bol zostavený vzhľadom na prax žalobcu, kedy nebolo možné presne určiť, aká bude výška nákladov a mzdy ktorých konkrétnych ľudí na daný úkon, preto politika spoločnosti žalobcu bola taká, že sa stanovil Cenník.

8. Súd konštatuje, že s argumentáciou žalobcu možno súhlasiť len v tej časti, že vopred konkrétnu výšku nákladov na zisťovanie nemožno presne stanoviť. S ostatnými tvrdeniami žalobcu sa však súd nemôže stotožniť, nakoľko je podľa názoru súdu možné náklady na zisťovanie neoprávneného odberu vyčísliť a to potom, ako tieto náklady skutočne vzniknú. Celkom nepochybne možno vyčísliť cestovné podľa Zákona o cestovných náhradách vzhľadom na počet prejdených kilometrov a na spotrebu PHM uvedenú v technickom preukaze vozidla, použitého na zisťovanie neoprávneného odberu elektriny. Takisto možno vyčísliť čas strávený pracovníkmi žalobcu na úkonoch spojených so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny a je možné zistiť aj náklady na ich mzdové a iné nároky za tento čas, ktoré náklady žalobca takto vynaložil. Cenníkom stanovené paušálne náklady žalovaného v danom prípade nezaväzujú a ani nepreukazujú skutočné náklady žalobcu. Navyiac, je evidentné, že Cenník rozlišuje (paušálne) náklady vzhľadom na rôzne subjekty, ktoré neoprávnený odber elektriny uskutočnia - ide o tri druhy cenníkov- „MOO“, „MOP“, „MOP-PP/NO“ s rôznymi cenami za tie isté druhy nákladov. Žalovaný pri oprávnenosti nákladov podľa § 1 ods. 7 Vyhlášky MH SR poukazoval aj na rozhodovacu prax Krajského súdu v Žiline (sp.zn. 7Co/89/2013 a sp.zn. 6 Co/42/2012). Súd však konštatuje, že tieto rozhodnutia vychádzali z inej skutkovej situácie ako v prípade tohto sporu, kedy náklady na zisťovanie neoprávneného odberu neboli určené paušálne cenníkom, ale tieto náklady vznikli externej firme, ktorá pre žalobcu toto zisťovanie vykonávala a následne náklady na zisťovanie neoprávneného odberu energie fakturovala žalobcovi.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nárok v časti o zaplatenie sumy 206 Eur (náklady - Zisťovací poplatok) nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol. Nakoľko o tejto časti žaloby súd nerozhodol na pojednávaní dňa 23.11.2018, súd o nej rozhodol v zmysle § 225 CSP dňa 14.12.2018 (výrok III.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.